AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 40r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

supplicii. & pæna dom̃i mea infelicitas. Et quicquid
cũ illo cõmunicauerã sine illo mercatũ uanũ
uertebat. Expetebant eũ undiq; oculi mei & ñ dabat.
& oderant oma qd ñ haberem eũ. nec m̃i ia dicere pote
rant ecce ia uenit. sic eũ uiuerit quando absens erat.
Et factus era ipse m̃i magna questio. & interrogabã ani
mam meã quare tristis eet & quare conturbaret me ual
de. & nichil nouerat respondere m̃i. Et si dicebã spera
mdo iuste non obtemperabat. quia uerior erat & me
lior homo quẽ carissimũ amiserat quã fantasma mqd
speraret uidebat. Solus fletus erat dulcis m̃i. & successerat
amico meo indelicis animi mei. Et nunc ia dñe illa
transierunt. & tempore luctũ ẽ uuln̄ meũ. Possum ne
audire abste q̃ueritas es & admouere aurẽ cordis mei
ori tuo. ut dicas m̃i cur fletus dulcis sit miseris. An tu
quã uis ubiq; assis longe abiecisti ate miseriã nrãm.
& tu inte manes nos aũ in expiritis uolum̃. & tam nisi
ad aures tuas plorarem̃ nichil residui de spe nrã fieret.
Unde q̃ suauis fructũ de amaritudine utq; carpit. geme
re & flere & suspirare & conqueri. An hoc ibi dulce est
qd speram̃ exaudire te. Recte istuc inpeib; quia desi
derii puruendi habent. numqd indolore amisse rei
& luctu q̃ tunc operiebar. Neq; eũ sperabã reuuisse
re illu aut hoc petebã lacrim̃. s; tantũ dolebã & flebã.
Miser eũ eram. & amisera gaudiũ meũ. An & fletus res
amara est. & p fastidio rerũ quib; pus fruebam̃ & te
du abhorreem̃ ab eis delectat. Qd aut ista loquor.
Honeũ tẽp̃ querendi nẽ est. s; ẽfitendi tibi. Miser eram.
& miser ẽ omis anim̃ uincti amicicia rerũ mortaliũ.